Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitized at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text. This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the ima-ges to determine what is correct.

GÖTEBORGS UNIVERSITET

Den delu Ahnderson St. Paulsgt. 34 2 tr

IDUN

ILLUSTRERAD TIDNING FÖR KVINNAN OCH HEMMET.

N:R 69 (644). ONSDAGEN DEN 30 AUGUSTI 1899. 12:TE ÅRG.

PRENUMERATIONSPRIS PR ÅR:	UTGIFNINGSDAGAR:	REDAKTÖR OCH UTGIFVARE:	BYRÅ OCH EXPEDITION:	KOMMISSIONÄRER
IDUN ..... KR. 5: — IDUNS MODETIDN. MED PLANSCHER OCH HANDARB. ... » 5: — IDUNS MODETID. UTAN PL. » 3: —	HVARJE ONSDAG OCH LÖRDAG. LÖSNUMMERPRIS: 8 ÖRE.	FRITHIOF HELLBERG TRÄFFAS SÄKRAST KL. 2—3. REDAKTIONSSEKR.: JOHAN NORDLING.	KLARA S. KYRKOGATA 16, 1 TR. ÖPPEN KL. 10—5. ALLM. TEL. 61 47. RIKS 16 46	ANTAGAS ÖFVER HELA LANDET PÅ ALLDELES SÄRSKILDT FÖRMÅNL. VILLKOR. STOCKHOLM, IDUNS KUNGL. HOFBOKTRYCKERI.

FRÅN H. M. DROTTNINGENS SOMMARBOSTAD SKINNARBÖL.

CIRKA EN HALF MIL från den lilla norska staden Kongsvinger ligger godset *Skinnarböl*, hvarest, som bekant, h. m. drottningen under en lång följd af år plägat tillbringa ett par sommarmånader för att stärka sin vacklande hälsa. Äfven i år har h. m. tagit sin tillflykt dit, och den vackra platsen med dess landtliga stillhet och rena, stärkande skogsluft har visat sig utöfva ett så gynnsamt inflytande på drottningens välbefinnande, att hon under de sista veckorna, förutom sina små reglementerade promenadturer, kunnat företaga äfven längre utflykter, däribland en $4^1/_2$ timmars ridtur, i de omgifvande vackra skogarne.

Gården Skinnarböl, som äges af konsul Haneborg i Kristiania, uppfördes för omkring 70 år sedan af en krigskommissarie Rynning och består af den mot söder vända långsträckta hufvudbyggnaden med tillhörande smärre flyglar. En af våningarna innehåller ej mindre än 30 höga, ljusa rum och är således synnerligen lämplig att mottaga furstegäster med deras uppvaktning.

Gården ligger på en höjd, hvilkens sluttningar, täckta af ängsmarker och åkerfält, sakta sänka sig mot Vingersjön. Uppfartsvägen går emellan vackra alléer af björk och asp.

I den på hufvudbyggnadens baksida varande loggian, från hvilken man har en härlig utsikt öfver den kringliggande trakten, plägar drottningen vanligen intaga sina måltider. Innanför verandan ligger salongen, smakfullt möblerad och belagd med mjuka mattor, som förtaga ljuden af den gåendes steg.

Parken, som vidsträckt utbreder sig på sluttningen bakom hufvudbyggnaden, företer en färgrik och dekorativ omväxling af gräsplaner, trädgrupper och blomsterrundlar. I förgrunden på den bild af parken, som återfinnes i vårt dagsnummer, synes ett af lobelior och begonier krönt S, omgifvet af blomstergrupper.

Det var den 11 sistlidne juli som drottningen i sommar anlände till Skinnarböl. Bilden å vårt dagsnummers första sida återger ankomst-ögonblicket, då drottningen i sin vagn körde upp på gården, som dagen till ära var klädd i en tilltalande festskrud af flaggor och blomsterguirlander. Drottningen mottogs vid sin ankomst af gårdens ägare, konsul Haneborg, samt af kammarherre Lövenskiold.

Den å den minsta i vår serie bilder från Skinnarböl synliga springaren är h. m:ts ridhäst, »Råttan» kallad, en vacker gråfärgad nordfjordshäst, som tryggt bär sin furstliga ryttarinna under hennes utflykter i omgifningarna.

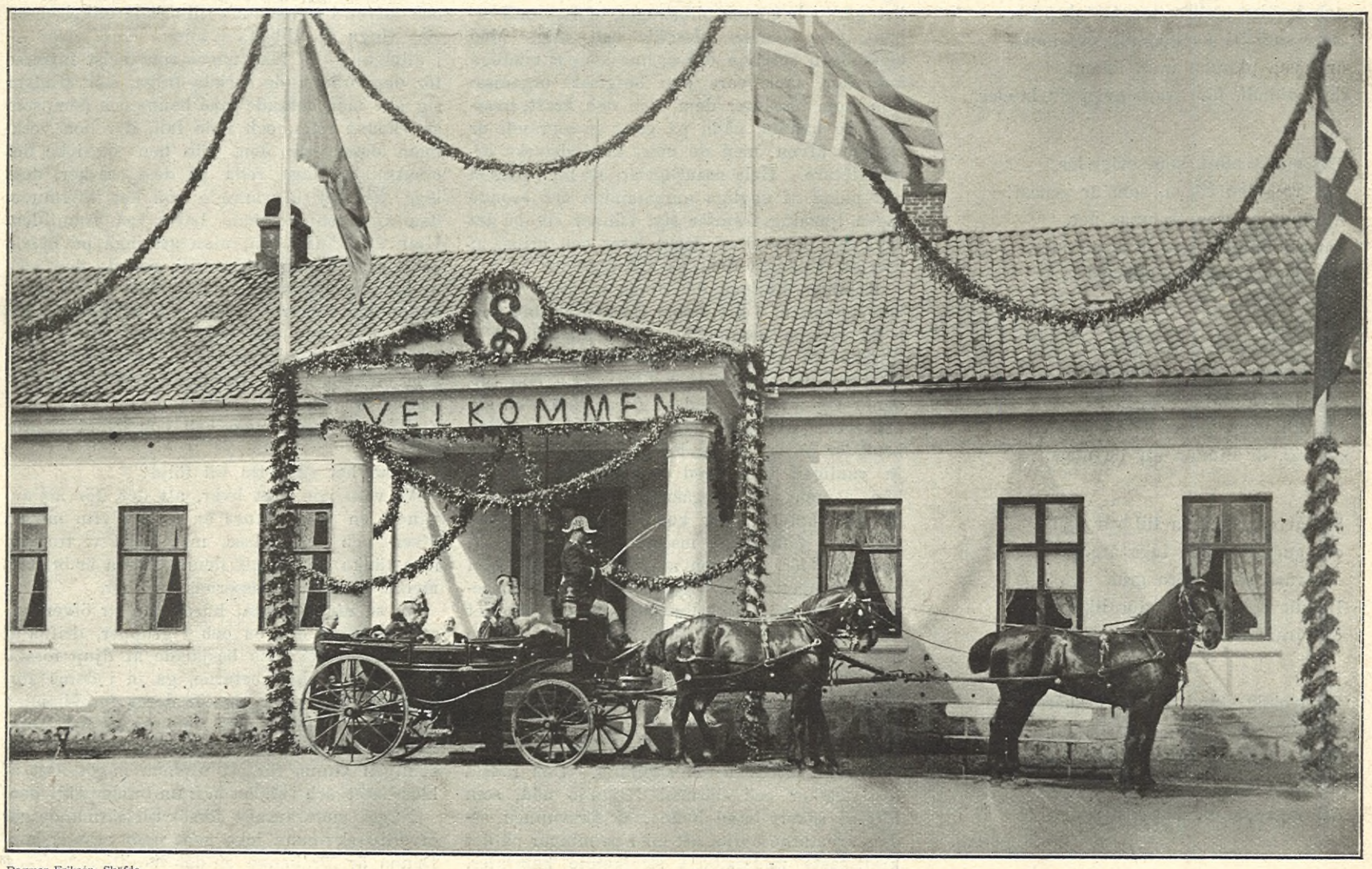

Dagmar Eriksén, Sköfde.

DROTTNINGENS ANKOMST TILL SKINNARBÖL.

DE GAMLA.

DET SNÖAR VILDT, och blåstens dån
ger eko genom hela huset.
Här prata vi i spiselvrån.
Du nickar leende, och från
den stora brasan dansar ljuset.

Ja, min väninna, gubben har
kanhända orätt, när han klagar.
Men säg mig ändå: hvad fins kvar
af detta lugna vett, som var
en makt i våra unga dagar?

Liksom en park, där åren gått
och ingen sax har rensat vågen,
så skjuter nu ett släkte skott,
för hvilket tukt och ordning smått
ha blifvit till en löjlig sägen.

Från barnsben är man re'n på språng
med näsan högt i vädret buren.
Det hette själfsvåld förr en gång.
Nu heter det: att utan tvång
få följa i sitt lif naturen.

Nåväl, man följer den, och se
naturn predikar alltid lika.
Att ta är bättre än att ge,
att kräfva bättre än att be
och bättre än att svikas svika.

I denna strid ges inga band
och bröder ställas där mot bröder.
Den, som på kvällen tog din hand,
är nästa morgon midt ibland
det bakhåll, för hvars hugg du blöder.

Till målet blott, som evigt ler,
och välj den vägen, som är genast!
Att hundratusen trampas ner,
där *en* blir segrare — hvad mer,
om du är segraren allenast...!

Men nog med bittra ord. Vi stå
i skuggan längesen, och tunga
och trötta se vi bägge två,
att allt, som vi ha lefvat på,
är rök, är dimma för de unga.

Så låt oss bomma till vår själ
om gudarne, som inga ära.
Må våra söner föra gräl.
Det dumma bråket stör likväl
ej våra minnens ro, du kära.

En lycklig stund är oss beskärd.
Därute faller snön och spärrar
hvar stig, som leder till den värld,
där nya mänskor ha sin färd
och nya påfund äro herrar.

BO BERGMAN.

KVINNAN OCH DEN SOCIALA FRÅGAN. NÅGRA SYNPUNKTER AF I. STADE.

DEN, som något följt med våra dagars arbetarerörelse, har ej kunnat undgå märka, hurusom denna klasskamp på allra sista tiden och ganska plötsligt antagit en synnerligen hätsk och farlig karaktär. Skälen därtill torde vara flere; här skall endast beröras *ett*, men kanske det viktigaste: *kvinnans* inflytande.

Arbeterskan och, framför allt, arbetarehustrun togo till för icke lång tid sedan alldeles bestämdt afstånd från klasskampen och voro afgjorda motståndare till allt, hvad arbetsnedläggelser hette. De förmåddes därtill dels af den respekt för det bestående, hvilken i allmänhet är kvinnan medfödd, dels af vördnad för det bibelns bud, som befaller tjänaren att vara sin herre underdånig, och dels — särskildt för arbetarehustruns vidkommande — af fruktan för den nöd och det elände, som under strejker drogos öfver hemmet och hårdast drabbade henne och barnen.

Någon riktig fart kunde klasskampen under sådana förhållanden icke få. Arbetarehustrurna verkade återhållande på sina män, och de ogifta arbeterskorna nekade att vid arbetstvister göra gemensam sak med de manliga kamraterna, hvilkas kraft häraf gifvetvis i hög grad försvagades.

I den tid som är ställa sig förhållandena väsentligt olika, ja, man kan nästan säga fullkomligt motsatta — arbetsklassens kvinna har nämligen ryckts med in i klasskampen och står nu i det närmaste sida vid sida med arbetaren.

Som arbeterska kommer hon in i fackföreningar, där hon får sin själfkänsla väckt, sin solidaritetskänsla stärkt, och där hon får höra förkunnas, att vägen till bättre lön och drägligare tillvaro för mannen och kvinnan af folket går, *icke* genom plikttroget, oförtröttadt arbete, *utan* genom missnöje och våld. Med egna ögon ser hon också, hur hennes manliga kamrater, tack vare den bergfasta organisation, som omsluter dem, och den kraft, hvarmed de handla, gång på gång gå segrande ur striden äfven med de mest kapitalstarka arbetsgifvare. Helt naturligt är, att hon, plågad och pinad af dagliga umbäranden och seende ingen ljusning framför sig, känner sig på det lifligaste tilltalad af dessa läror och gripes af lust att tillämpa dem på sitt eget lif.

Kommer återigen den unga kvinnan af arbetsklassen ut i lifvet som tjänarinna, blir hon i de burgna hem, där hon får anställning, i tillfälle att iakttaga, hvilket bekvämt och rikt lif öfverklassens kvinnor föra. Och hon tillägnar sig äfven en del af deras vanor, lär sig att tycka om god mat, fina kläder, trefliga bostäder o. d. Gifter hon sig sedermera, som ju vanligen sker, med en fattig arbetare, är hon genom sitt föregående lif predisponerad för klasshatet. Hon kommer alldeles gifvet att göra jämförelse mellan det eländiga lif, hon själf för, och den angenäma tillvaro, hon vet förunnas andra kvinnor, och råkar härigenom, tämligen naturligt för öfrigt, missnöjet och afunden i våld. Det kan nu ej längre blifva tal om, att *hon* skall mildra den hätskhet gent emot bättre lottade, hvilken besjälar mannen, utan blir hon i stället den, som med sina förebråelser och sitt ständiga gnat drifver honom till att, på hvad sätt det än må ske, söka förbättra sin ställning. Den rädsla för strejker och därmed följande nöd, som förr så säkert band henne, är försvunnen, sedan arbetarne börjat att med penningar på det kraftigaste understödja strejkande kamrater, och vördnaden för religionen och därmed för det bud, som ålägger den fattige underkastelse under den rike, mister sin återhållande förmåga, allt efter som den redan nu ganska allmänna otron griper omkring sig bland arbetareklassen.

Ifrån att vara en dämpande, tillbakahållande kraft inom arbetarerörelsen, har sålunda kvinnan af folket med ett tämligen tvärt omslag blifvit en pådrifvande sådan, och detta återigen har gifvit en oerhörd kraft och fart åt underklassens kamp mot öfverklassen. De missnöjdas antal har fördubblats, och missnöjet, ej återhållet och hämmadt af något, får skjuta den frodigaste växt.

Sin allra största betydelse har emellertid den skedda förändringen för *framtiden*. Om hittills klasshatet uppstått och gripit omkring sig hufvudsakligen på fabriker och verkstäder, så har det nu fått ännu en och långt farligare härd — *arbetarehemmen*. Modern står nu midt uppe i klasskampen, och gifvet är, att hon har barnen med sig. Detta borgar för, att klasshatet icke skall dö, utan att det, efter som tiden går och de unga växa upp, skall blossa allt häftigare och för samhället allt — farligare.

Om man å ena sidan måste med ångest konstatera, hur den tilltar i häftighet, den kamp, som underklassen för mot öfverklassen, och hvilken gäller intet mindre än makt för framtid och revanche för forntid, så kan man å andra sidan icke annat än med grämelse och själfförebråelse tänka på, hur litet som göres för att förekomma en slutuppgörelse i ondo och i stället framkalla en i godo. Särskildt måste man beklaga den fullkomliga likgiltighet, som i här berörda fall visats och visas af öfverklasskvinnan.

Under det att den ofvan påpekade betydelsefulla frontförändringen ägt rum inom arbetsklassens kvinnovärld, har öfverklasskvinnan blifvit stående på samma punkt som förut och lefver i förhållande till arbetarerörelsen en tio, tjugu år tillbaka i tiden. Hon visar — i allmänhet — icke något som helst intresse för den brännande sociala fråga, som tränger sig allt mer hotande inpå henne och dem, som stå henne nära, och i de fall, där hon verkligen observerar den, gör hon sig icke det omaket att taga reda på dess orsaker, dess läge för det närvarande och det inflytande, den tilläfventyrs kan hafva på framtiden. Utan att känna den, utan att ingå på någon pröfning af densamma och seende den icke ur allmänt mänsklig, utan endast ur sin klass' synpunkt, dömer hon den som orättfärdig och anser den som ett ondt, hvilket nog — när tid blir — på ett eller annat sätt af dem, som makten hafva, lyckligt och väl skall förpassas ur världen.

Sig själf ställer hon helt och hållet utanför saken.

Hvad har så detta till följd?

Vi veta nog litet hvar, att det, för att använda en bild, finnes en bred klyfta mellan öfver- och underklass, men hvad vi troligen icke tänka på är, att denna klyfta är bredast mellan de båda klassernas kvinnor.

Vi se mycket ofta, huru män ur öfverklassen, både en och en och i grupper, drifna af människokärlek och besjälade af djup förståelse, närma sig arbetarne, gå in i deras föreningar, intressera sig för deras förhållanden och utbyta tankar med dem på ett fullt kamratligt sätt, härigenom görande hvad de personligen kunna för att utplåna något litet af klasshatet och i stället få fram broderskärleken.

Något motsvarande försök till närmande gör öfverklasskvinnan icke gent emot arbeterskan. Denna är för henne en den likgiltigaste främ-

ling, en varelse, som hon ser ner på, och med hvilken hon har ingen som helst beröring, om man undantager de fall, då hon föres samman med henne af arbetet och välgörenheten.

I arbetet råkas de båda kvinnorna nästan uteslutande i egenskap af tjänarinna och matmoder, och vi veta alla, utan att det här behöfver redogöras hvarför, att förhållandet mellan dessa två icke längre är prägladt af tillgifvenhet och välvilja, utan af känslor motsatta dessa. Något verkligt *närmande* medför sålunda icke denna beröring.

Återstår så välgörenheten. Denna skulle på grund af hela sin natur kunna vara ett det yppersta föreningsband mellan den rika kvinnan och den fattiga, men den *är* det icke af det skäl, att välgörenheten ej utöfvas på ett, man skulle kunna säga, tidsenligt sätt.

Våra dagars fattiga äro icke af samma fromma, lätthandterliga slag som de, hvilka lefde för ett tjugutal år sedan, och hvilka lika tacksamt mottogo hjälp, som de undergifvet buro sitt öde, utan människor, som, låt vara med orätt, anse sig skamligt behandlade af samhället, trälbundna och utplundrade af de rika, människor följaktligen med hat och hämndlust i sinnet.

Välgörenhetsdamen är emellertid i allmänhet fullkomligt omedveten om denna högst viktiga sinnesförändring hos de fattiga och fortsätter att behandla dem precis som förr i världen.

För att visa, hur illa anpassad till tiden vår välgörenhet är, skall här af allt det myckna, som finnes att andraga, påpekas endast några oegentligheter.

Vi hafva baler och festliga tillställningar för välgörande ändamål, t. ex. till förmån för hustrur, hvilkas män brunnit inne i någon fabrik, eller för barn, som svälta. Att leka och roa sig med död och hunger — hur *kan* man det! Och hur kan man *våga* det inför *våra* proletärer!

Vi hafva damer, som, befullmäktigade af ingen, sig emellan fördela städernas fattigkvarter, och som, utan att begära tillåtelse, utan att vara kallade, tränga in i den fattiges hem och anse sig på grund af en gifven slant, ett bortskänkt gammalt plagg äga rättighet att gå ut och in där, som vore de hemma hos sig själfva, att göra närgångna frågor, förmana, banna, tillrättavisa.

Vi hafva damer, som bekläda fattiga barn, icke i finkänslig tysthet, utan som låta dessa offer för välgörenheten, klädda i den i ögonen fallande fattiguniformen, paradera vid en större fest, där hela staden är.

Vi hafva damer, som höja fabriksflickor genom att en afton i veckan taga emot dem i sitt hem och bjuda dem sitta ned på stolar, öfver hvilka tidningar utbredts, för att de värderade gästerna icke skola smutsa ner möbeltyget!

Vi hafva öfverfullt af damer, som »göra väl», om icke på något af dessa sätt, så på andra, hvilka äro fullt ut lika blottade på godhet, förbarmande och människokärlek.

De finnas, som, på samma gång de medgifva, att vår välgörenhet lämnar mycket öfrigt att önska, hålla före, att det viktigaste och det man har att fästa sig vid likväl är, *att hjälp lämnas.* Hvilket misstag! Det är samhällets skyldighet att — genom den legala fattigvården — sörja för, att den fattige erhåller *allt* det bistånd, han är i behof af. Välgörenheten, som är af helt och hållet frivillig natur, afser framför allt att gifva den fattige bevis på det *personliga* intresse och deltagande, andra hysa för honom, och att därigenom göra hans tillvaro något ljusare och hoppfullare. Men om nu välgörenheten är ett uttryck för de rikes känslor mot de fattige, så blir också *sättet,* hvarpå den utöfvas, det, som bestämmer hela dess värde. Sker det öfvermodigt, hjärtlöst och sårande, så är välgörenheten icke blott värdelös utan *skadlig.*

Finnes det sålunda ingenting, som för de båda klassernas kvinnor närmare hvarandra, så finnes det däremot åtskilligt, som, utan att man egentligen tänker därpå, sträfvar att skilja dem åt.

Vi hafva den ohöljda egoism, som öfverklasskvinnan visar, i det att hon, svikande sin oafvisliga plikt att verka för hela sitt köns höjande, gör kvinnofrågan till en *sin* speciella fråga och, lämnande ur räkningen sin fattigare medsyster, endast tänker på att förbättra sin egen ställning. Hur arbeterskan har det, hur hon uppfostras, behandlas, aflönas, hur hon bor, roar sig, lefver och dör — allt detta är henne fullkomligt likgiltigt.

Men hvad som mer än något annat skiljer den rika och den fattiga kvinnan åt, det är — *barnen.* Det gifves en möjlighet att i samfundslifvet få in ett försonande och enande element af allmän välvilja och människokärlek. Denna möjlighet ligger i de ungas uppfostran, men, låt oss tillägga det, man begagnar sig icke af den. Hvilken är väl den rika moder — initiativet måste komma från *henne* — som tänker på, att ur sitt barns hjärta bortskaffa allt, som kan gifva näring åt klasshatet, och att i stället där inplanta kärlek till alla människor? Hvilken är den rika moder, som tänker på att vänja sitt barn vid enkelhet i lif och lefverne, för att därigenom klasskillnaden i yttre hänseende må bli så litet framträdande och förargelseväckande som möjligt? Hvilken är den rika moder, som låter sitt barn fritt och otvunget umgås med arbetarens barn, leka med dem, knyta vänskapsband med dem, lära förstå dem, värdera, akta och vilja dem väl?

Sådana mödrar hafva vi få, men vi hafva fullt upp af mödrar, som genom att vänja sina barn vid lyx och öfverflöd tidigt gifva dem en inblick i kastväsendets hemligheter, mödrar, som förbjuda sina barn att leka med »otäcka trasungar», därmed lärande dem att undvika och förakta dem, som fattiga äro.

Det är tydligt, att tänkesätten inom öfverklassen måste taga djupt intryck häraf, men ej heller underklassen lämnas häraf oberörd.

En fattig kvinna kan uthärda mycket, kan med slö undergifvenhet finna sig i allsköns nöd och elände, men när det gäller hennes barn, då är hon lika känslig som trots någon annan moder. Tror man månne, att hon står kall och oberörd, när hon ser, hur rikemans barn ha det, hur väl de vårdas, hur de skyddas, pyntas och äga all lifvets härlighet, och så tänker på sina egna små där hemma, som få både frysa och svälta? Hvad känner hon månne, när hennes barn skys, som vore de utskum?

Besinnar man, hvilka dimensioner våra dagars klasskamp tagit och de möjligheter till framtida, för samhället fördärfbringande konflikter, den bär inom sig, så kan man icke annat än finna det ansvar tungt, som hvilar på öfverklasskvinnan. I stället för att från första stund intressera sig för den sociala frågan och begagna hvarje tillfälle att gripa in försonande och mildrande, har hon tanklöst eller lättjefullt skjutit hela saken ifrån sig. Hon har genom en rad af underlåtenhetssynder förspillt sin fattigare medsysters förtroende, och hon har genom en följd af — om ock omedvetna — kränkningar ådragit sig och de sina hennes ovilja och allt det ödesdigra, som däraf kan varda en följd.

HENNES KONSTNÄR. AF INA L. STOCKENSTRAND.

DE HADE FESTAT hela dagen, de fyra unge männen, och nu efter midnatt skulle de tömma ett sista glas hemma hos Algot Falk. Tre af dem voro helt unga, och deras hvita mössor, som lågo kringströdda på bord och stolar, voro ännu fläckfria; den fjärde — skulptören Gerhard Helling — var mycket äldre, och hans vana vid dylika libationer gjorde honom mindre mottaglig för rusdryckernas verkan än de andra. Gång på gång fyllde han glasen, drack för vänskapen, ungdomen, kvinnan, konsten, allt det, de älskade och hyllade. Han var alltid till sin fördel så här bortåt småtimmarne, då han glömde sina missräkningar och kände de andras glädjestämning återverka på sig. Det var mycket han hade att glömma, Gerhard Helling: sin ungdoms alla äregiriga drömmar — de stolta, lyckliga konstnärsdrömmarna — de förspillda åren, den djupa förnedringen . . . och de aggande själfanklagelserna. Han såg med ett svårmodigt leende på de unge, druckne männen, hvilka halflågo på soffor och i hvilstolar; han hade börjat som de, det var nyfikenheten att lära känna det förbjudnas lockelser, som frestade honom, och en gång väl under det ondas mäktiga inflytande, ägde han ej kraft att rycka sig lös.

Han visste mer än väl, att det var kraft, han saknade; han hade börjat sin bana under de lyckligaste förutsättningar och blifvit förutspådd, att han inom kort skulle skapa sig ett namn. Men han hade aldrig ens försökt att motstå någon frestelse, och nu voro de bästa åren gångna, fantasien död och arbetsförmågan slappad. De kommo plötsligt öfver honom, alla de gamla själfanklagelserna, medan han satt och hörde på de andras orediga prat. Han föraktade sig själf, som följt med dessa unga vildhjärnor i afton. Och han hade uppmanat dem att dricka, berättat vågade historier för dem — fört dem ett steg längre ut på det gungfly, som en gång skulle uppsluka dem. Med en hastig rörelse hällde han i ett nytt glas konjak och tömde det i ett enda drag.

Då han såg upp, märkte han, att dörren midt emot, där han satt, långsamt öppnades; han förstod, att Algot narrats, då han sagt, att han var ensam hemma i hela våningen, att föräldrarna voro bortresta. Förargad reste han sig upp, naturligtvis skulle det bli en scen med modern: förebråelser, tårar, och så en annan med fadern: anklagelser, kanske hotelser. Nej, det var bäst att aflägsna sig. Gossarne hade nu ändtligen somnat, så de voro utan fara. Han såg ännu en gång bortåt dörren och blef stående alldeles stilla. Mot portièrens mörka bakgrund såg han en hvit kvinnohand sträckt mot sig. Det var en välformad hand, fast och smidig, med mjuka linier. Han tyckte, att han aldrig förr sett någonting, som så ägde förenadt hos sig hvad han mest af allt beundrade — kraft och skönhet. Den handen skulle kunna leda honom uppåt till de höjder, han en gång drömt om att nå.

Draperiet fördes hastigt åt sidan, och en ung flicka visade sig i dörröppningen. I sin ljusa dräkt och med sitt Psycheliknande hufvud var hon den lefvande bilden af en ung genie, sådan han föreställt sig henne i sina konstnärsdrömmar. Då hon fick se Gerhard, drog hon sig rodnande tillbaka.

»Jag trodde min bror var ensam — nu,» sade hon med låg, välljudande röst. »Han var öfveransträngd efter examen, och han behöfver hvila.» Hon såg med en blick af af-

Dagmar Eriksen.

SKINNARBÖL: HUFVUDBYGGNADEN, SEDD FRÅN PARKEN.

sky på bordet med dess batteri af halffyllda flaskor och kullstjälpta glas.

Det var naturligtvis Algots syster Ruth, hvilken Gerhard icke sett, sedan hon var en femton års skolflicka. Han tog några steg mot henne, raglade och fattade tag uti en stolskarm för att stödja sig.

»Det är då sant, herr Helling!» utropade Ruth, och hennes ögon sågo på honom sorgsna, förebrående.

Han blef åter fullkomligt nykter, då han hörde henne uttala sitt namn. Stammande framställde han en ursäkt, för att han och Algots kamrater följt hennes bror hem, de hade trott, att familjen var bortrest. Han visste, att hans ord icke förbättrade hans sak, och det gjorde, att han förlorade sin vanliga säkerhet.

»Kanske ni vill vara god och aflägsna de där männen,» sade hon med en skygg blick på de sofvande ynglingarne. »Det är tid, att Algot kommer i säng. Jag väntar våra föräldrar hem i morgon,» hon såg på klockan och tillade: »i dag.»

Han böjde på hufvudet, och då hon åter drog dörrförhänget åt sidan, sade han sakta: »Vill ni räcka mig er hand, fröken Falk?»

Ruth stannade obeslutsam i dörren. Hon rördes af den ödmjuka ton, hvarmed han framställde sin bön, men då hon såg bort till honom, dröjde hennes blick vid bordet med de urdruckna buteljerna, och hon svarade kallt: »God natt, herr Helling.»

»Jag trodde inte, att ni goda kvinnor kunde vara så obevekligt stränga.» Han tog sin hatt och bugade sig stelt.

»Förlåt mig . . . jag ville inte såra er!» sade Ruth och räckte honom handen med en behagfull rörelse. Hennes ögon sågo spörjande in i hans. »Kan ni arbeta efter en sådan här natt?» frågade hon skyggt.

»Jag arbetar inte mer!» svarade han med hänsynslös uppriktighet. »Ni förstår nu hvarför.»

»Jag minns er första staty — Tisteln. Hvad hon var rörande, den unga flickan, som ser en bild af sig själf i den fula plantan.»

»Ni måste ha varit ett barn, då den utställdes.»

»Jag var sexton år, och ni var 'min konstnär!'» Hon smålog, och Gerhard beundrade det spelande lif, som kom öfver det nyss så allvarliga ansiktet. »Ni vet, mycket unga flickor göra sig alla möjliga öfverdrifna föreställningar om er artister. Jag föreställde mig er, lefvande uteslutande för er konst. Jag trodde på er som på ingen annan människa i världen . . .» Hon såg förbi honom ut i rymden, som om hon skådade alla de verk, han under dessa år kunnat skapa.

»Vill ni ännu tro på mig?» Orden kommo hastigt som tanken. Han höll hennes hand i sin och kände, hur dess värme meddelade sig åt hans blod, satte hans pulsar i snabbare rörelse. »Och vill ni någon gång låta mig se er, tala med er?»

»Jag har vuxit ifrån de där barnsligheterna,» sade hon och var åter sig själf. »Ni är . . .»

»Inte längre 'er konstnär'. Jag är fullt medveten om min förnedring . . . Ni gör rätt uti att förakta mig. God natt, fröken Falk!»

En stund senare stod han nere på Strandvägen och såg morgonrodnaden lysa bakom trädtopparna på Djurgårdshöjderna. Det lockade honom dit ut. Och då han kände nattdaggens svalka inne i skogen och den stora tystnaden lullat hans sinne till ro, vaknade en glad, lifsvarm känsla inom honom, och inspirationen började åter pulsera som förr. Redan i dag ville han börja arbeta . . . »Morgonen» skulle den nya skapelsen heta: en ung kvinna, som vaknar och ser framför sig med en frågande blick. Han skulle ännu en gång vinna Ruth Falks erkännande — kanske åter bli »hennes konstnär».

Han stängde sig inne i sin atelier, öppnade icke för någon och arbetade rastlöst från morgon till kväll. Bland hans bekanta talade man om, att Gerhard Helling nu verkligen kommit på dekadans. Han kunde icke ens visa sig ute. Man beklagade, klandrade och gjorde sig lustig öfver honom, och så glömde man alldeles bort honom.

Slutligen stod »Morgonen» färdig på sin ställning. Leende och undrande såg hon ut i den främmande värld, dit hon kommit. Nu, innan någon annan sett bildstoden, ville Gerhard visa den för Ruth. Han skulle läsa i hennes ansikte glad tillfredsställelse, höra hennes vänliga uppmuntran och hålla hennes hand i sin. För några dagar sedan hade han mött Algot och i förbigående omtalat, att han hade ett nytt arbete färdigt och frågat, om det skulle roa Algot och hans syster att se det. Men den unge mannen hade endast uttryckt sin förvåning öfver, att Gerhard kände Ruth.

Och det fanns intet sätt att underrätta henne. Han kunde icke göra ett besök i hennes hem, och icke heller vågade han att skrifva. Han hade varit en narr, som inbillat sig, att ett sammanträffande under sådana omständigheter som deras förra kunde leda till någonting. Hon skulle aldrig få veta, att det stått i hennes makt att rädda honom. Med en suck lade han bort modellerpinnen och steg upp. Nu, då arbetet var färdigt, kunde han icke sitta inne längre, han ville ut bland människorna, längtade efter den stimulus, som lig-

Dagmar Eriksén.

SKINNARBÖL: SALONGEN.

ger i muntert samspråk, festlig stämning och glasets innehåll.

En sakta knackning på dörren kom honom att spritta till. Han smålog åt sin nervositet och ropade: »Stig in!»

»Det är nog mycket djärft af mig att komma så här ensam,» sade Ruth med en hastig blick på Gerhard, »men Algot har rest till Upsala och mamma...» Hon blef stående stum framför »Morgonen», och Gerhard såg, hur de växlande intrycken afspeglade sig i hennes ansikte: förvåning, glädje, beundran och stolt tillfredsställelse. Slutligen vände hon sig till honom, och hennes ögon hade det ömma uttryck, han så ofta längtat efter att se hos en kvinna.

»Det är ni, som har inspirerat mig till detta arbete... Det har utförts från början till slut med tanken på er! Minns ni vårt sista samtal? Nåväl, jag har försökt att åter bli 'er konstnär'... För er skull vill jag söka upprättelse, arbeta på nytt... Klafbinda mina låga böjelser!»

Hon drog sig undan honom, rädd för elden i hans blick och det passionerade uttrycket i hans röst. »För min skull?» sade hon sakta. »Men konsten... är inte den nog för er? Idealen skänka ju inspiration?»

»Ni kan återföra mig bland idealen!» Han fattade hennes hand och såg frågande på henne. »Utan er kommer jag snart att gå förlorad.»

»Är det inte fegt att så lätt ge vika för hvarje frestelse,» sade hon och försökte anta den stränga uppsyn, oerfarna kvinnor alltid bruka, då de i ord eller tankar vidröra synd eller brott.

»Ja, jag är feg, därför behöfver jag er för att inge mig mod.»

Ruth såg bort till »Morgonen», som log mot henne. »Om ni vill, så skall jag bli er vän,» sade hon. »Ni vet då, att ni gör mig bedröfvad, om ni återfaller i era gamla ovanor.»

Han skakade på hufvudet. »Jag begär allt eller intet! Låt mig hoppas, och jag skall visa er, om jag är er värdig eller ej.»

Ruth fingrade nervöst på kaveletten. Förnuftet, det nyktra, kalla, småsluga förnuftet lät höra sin varnande röst och upprepade allt, hvad man sagt henne om Gerhard. Hon borde vänta och se, om han höll sin föresats, innan hon lät honom ana, hur kär han var henne.

»Ni svarar inte!» sade Gerhard med det sorgsna tonfall i rösten, som kom Ruth att längta efter att få trösta och uppmuntra honom. »Kan jag aldrig hoppas på att åter bli er konstnär?»

Hon ville förklara för honom sina betänkligheter, råda och förmana honom, men hjärtat, det otåliga, längtande hjärtat nekade att längre underordna sig förnuftet, det lydde kärlekens härskarebud, och i jublande, besinningslös glädje yppade Ruth sin hemlighet. »Jag har älskat dig så långt jag kan minnas tillbaka... Och jag har alltid trott på dig, väntat på, att du skulle åter bli dig själf.»

»Det var din hand, älskade, som först visade mig, hur vilse jag gått; det är den, som skall föra mig framåt.»

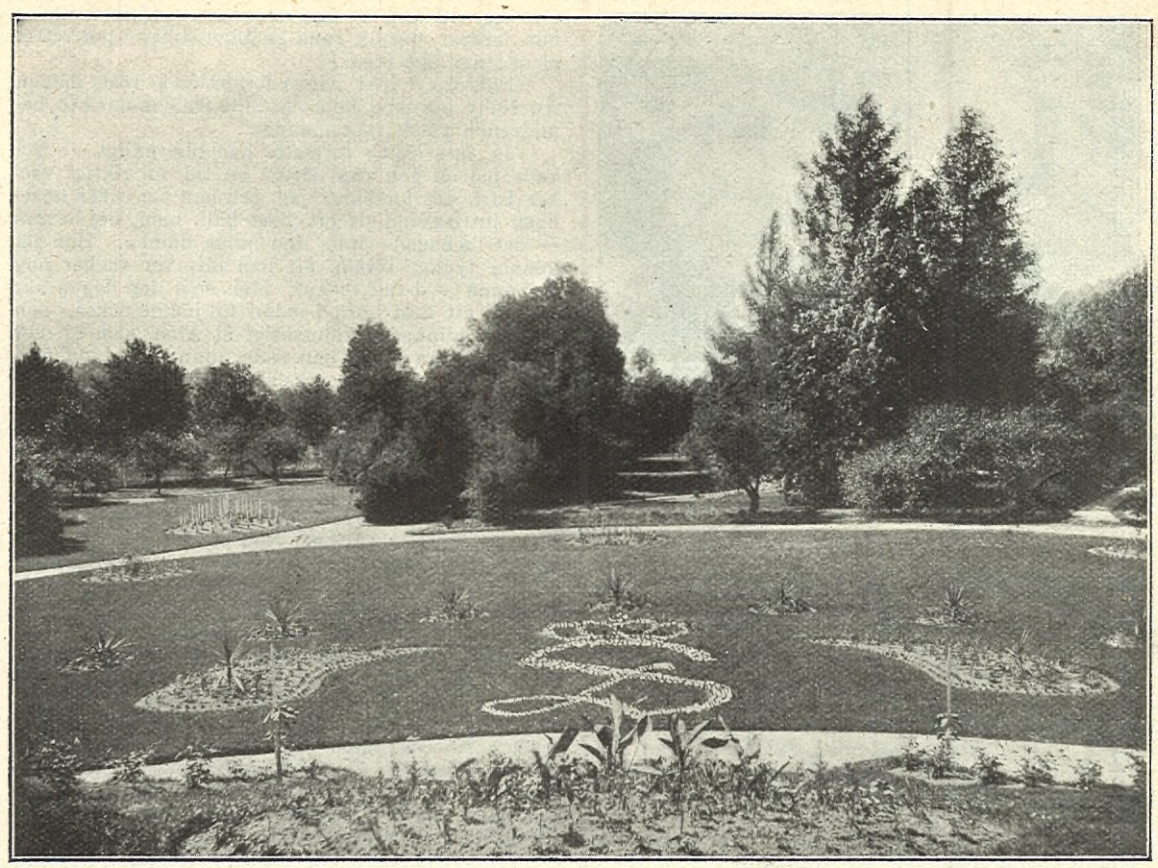

Dagmar Eriksén.

SKINNARBÖL: PARKEN.

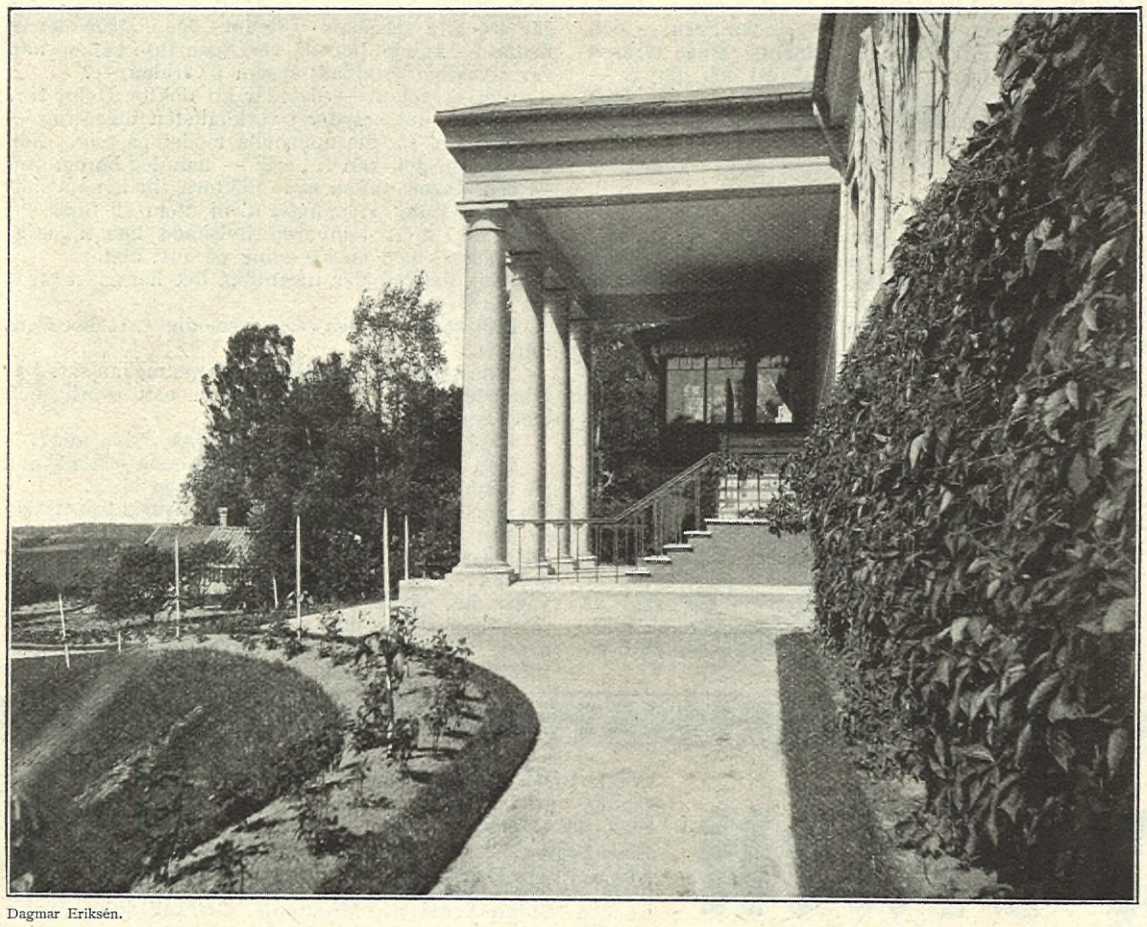

Dagmar Eriksén.

SKINNARBÖL: LOGGIAN.

DRÖMMAR.

FÖRNUMSTIGA förståndet sin visdom talar —
en läkare, som intet mig nu hugsvalar.
Det talar kanske klokskap, men tänk ändå,
hvad båtar det, då hjärtat ej hör därpå.

Mitt stackars unga hjärta för döden ligger,
ej af den njugga tiden det lindring tigger,
ty inga somrar alstra den ört, som kan
dess gömma skänka åter det lugn, som svann.

Det började med feber, som brann i blodet,
då spirade det käcka och djärfva ungdomsmodet.
Men kommer frost och härjar ett träd i blom,
kan knappast solen hjälpa och all hennes läkedom.

Blott *ett*, blott *en* kan hela de sår, som blöda;
mitt hjärta är för ungt för att samlas till de döda,
det drömde alltför vackert för att sänkas i en graf,
det drömde om ditt skratt och om den ljusa blick, du gaf.

Det drömde om din kyss, om din hand, som smeker,
om din röst, som oron till frid beveker...
nu är det sjukt och sargadt och döden när',
det kan blott hviska: Du är mig kär.

JEREMIAS I TRÖSTLÖSA.

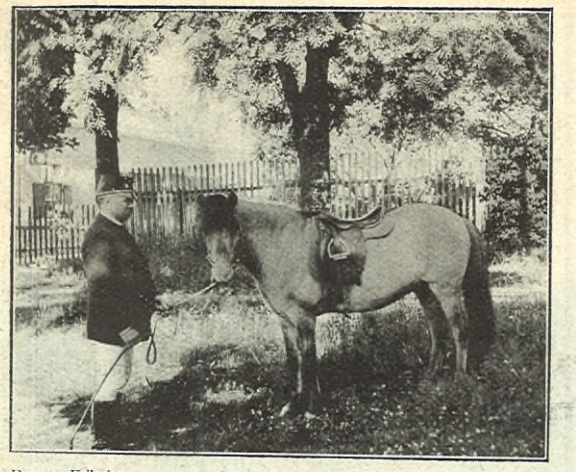

Dagmar Eriksén.

DROTTNINGENS RIDHÄST »RÅTTAN».

NILS STANGE. BERÄTTELSE FÖR IDUN AF HELMY RINDERS.

FORTS. FRÅN N:R. 67.

»ÅH, DU FÖLJER allt med, min käre Stange,» ljöd doktorns stämma, »vi tänka vara ute till sjös hela eftermiddagen, och det skall göra dig så rasande godt, skall du se. Följ bara med, du!»

»Men jag förstör ju trefnaden för er andra med min likbjudarfysionomi —»

Åh, den lämna vi hemma, det är säkrast,» afgjorde doktorn muntert.

»Ja, kom med och ta' litet hand om Gunnar,» afgjorde doktorinnan, »han är alltid så stilla och snäll, när han är med er — annars är jag rädd för honom på sjön...»

Arkitekten bugade sig tyst och följde de öfriga ned till kosterbåten. Han genomskådade lilla fru Nellys list, men tackade henne i sitt hjärta för alla de vänliga omsorger, hon slösade på honom. Tack vare henne, erfor han en känsla af hem och värme midt i sin isolering —

Nere på bryggan stod Aina och väntade med en stor matsäckskorg bredvid sig.

»Mamma tordes inte följa med,» svarade hon på Nellys fråga. »Hon har ondt i hufvudet i eftermiddag och är rädd för glittret på sjön; hon hoppas få följa med en annan gång i stället.»

»Ja, det kan bli snart nog det,» genmälde doktorn gladt, i det han langade den ena sjalen ombord efter den andra, »är det bra väder i morgon, får jag lof ut med en annan sändning segelhungriga, som så innerligt gärna ville vara med i dag. Men jag sa' »pass» och lofvade bättre lycka nästa gång. Vi få inte ha för många pladdrande mamseller kring vår käre Stange, — då kan han hoppa rakt i sjön för oss.»

»Tack, bror doktor, för din hänsyn till mig,» inföll Nils Stange varmt, »ni äro alla mycket för vänliga mot mig —»

»Tror du det?» skrattade doktorn och hoppade själf sist ned i båten, »jag tänker, att du vid det här laget har upptäckt, att vi trifvas så innerligen godt tillsammans, att det käns som ett hämmande band, när någon utomstående kommer in i vår lilla sfär. Det är godt att vara i ett homogent sällskap, du — Jag för min del träffar alla de andra beskedliga, snälla människorna för hvarenda dag, så jag längtar inte så ohyggligt efter dem. Men ser ni, fröken Aina, ni får nog litet ledsamt med oss, gamla människor,» här nöp han sin hustru i hakan — »det är inte som i fjol, det, när vi hade löjtnant Sköldberg till ständig skugga, eller hur, — har ni glömt hans suckande hjärta?»

»Usch, doktor, hur kan ni tro, att jag längtar efter honom? Han, som tröttade ut mig så grundligt med sina fadda artigheter och sina vridna mustascher —»

»Du hör, Stange, det är inte värdt, att du vrider dina mustascher, det slår inte an på fröken Beijer,» retades doktorn, som nu var i sitt mest uppsluppna lynne. »För öfrigt skall jag tala om för dig, att hon är mycket svår att tillfredsställa; hon fordrar absolut rena skönhetslinier i porträttet af sitt manliga ideal.»

»Doktorn,» ljöd Ainas förebrående röst, medan fru Nelly log med hela sitt lilla fraicha ansikte, beundrande vändt mot mannen.

»Ja, inte sant,» fortsatte han obevekligt, »i fjol hade jag en god vän härute en tid, en riktigt vacker karl, det försäkrar jag, och han var också högeligen intresserad på ett visst håll, men, nej bevars — det behagade inte den unga damen. Hon lät honom tydligt förstå, att han inte var vacker nog åt henne — hvad tycks? Men se'n den dagen har jag allt ett litet horn i sidan till henne också,» och doktorn blinkade skälmaktigt åt Aina, som ej mer låtsades höra hvad han sade, utan med höjd färg och nedslagna ögon sysslade med att knäppa lille Gunnars kavaj.

Nils Stange såg road ut och betraktade med ett nytt intresse det fina, nedböjda hufvudet. Jaså — var hon så svår att tillfredsställa —? Han log skälmskt. Så mycket trodde han sig dock känna henne, att ej var det på de *yttre* skönhetslinierna hon fäste mesta vikten. Nej, då var det allt något annat hon fordrade. — Det lade sig ett varmt uttryck öfver ansiktet, i det han fattade det glas, doktorinnan bjöd honom, och sade trohjärtadt, enkelt som han själf: »Skål, fröken Aina, det gläder mig, att ni har stora fordringar på skönhet, — det är den vi alla söka efter...»

Aina såg upp med ett ljust, förstående leende. Hon kunde ej längre vara ond på doktorn för hans retsamma prat, men hon kunde ej heller förstå, hvad det var för en skalk, som lyste ur hans glittrande glada ögon. Själf styrde han båten med säker hand, men det oaktadt funno hans blickar tid att gladt flyga från den ena till den andra.

Vinden hade friskat i, men blåste jämnt och stadigt utan byar. Båten klöf vågorna snabbt och lugnt, skummet stänkte i fören till Gunnars stora förtjusning.

»Härligt, härligt», utbrast plötsligt Nils Stange, i det han svängde mössan som i forna dagar och lät vinden spela genom det rika, mörklockiga håret. »Åh, att det kan gripa en så, hafvet, — så härligt har jag aldrig funnit det förr —» Hans ögon strålade mörka, känslofulla — — —

»Sjung en bit för oss, Nelly,» bad doktorn, då de vändt hemåt och vinden saktat af. Omedelbart därefter ljödo tonerna klara och rena öfver vattnet:

»Se, der var en gang en Konge,
Mangen Skat han kaldte sin,
Men den bedste af dem alle
Vidste hver, var Irmelin —
Irmelin Rose, Irmelin Sol,
Irmelin alt, hvad der er deiligt» —

Hon sjöng varmt och ljufligt, och när hon slutat, dallrade sången ännu kvar i åhörarnes hjärtan.

»Tack, liten,» och doktorn kysste ömt den rosiga kinden bredvid sig.

Nils Stange såg den lilla smekningen — och ännu under intrycket af »Irmelin» stego tårarna upp i hans ögon. Allt så vackert och härligt — allt så underbart härute på hafvet — kanske dock att lifvet blefve något annat, om det — jämte konsten — bure i sina armar också kärleken...

*

Tiden hade flugit hän... Redan började det lida mot säsongens slut, och i afton skulle den stora festen — afslutningsfesten — gå af stapeln. Både doktorinnan och Aina hade haft mycket att bestyra, och det var ej utan, att de båda två flere gånger önskat alla fester så långt som vägen räckte.

Nu var dock allt lyckligt och väl afslutadt — Aina hade lagt sista handen vid sin toalett, hade i spegeln sett sitt ansikte genomträngdt af ett nytt fint skimmer, som hon ej fattade fullt hvarifrån det härledde sig — och gjorde sig just beredd att gå ned till salongen, då Nelly Holm ropade henne bort till sin veranda.

»Snälla du, kom och hjälp mig,» hörde hon på långt håll — »kan du tänka dig — trädgårdsmästarn skickar hit alla blommorna i hög — har ej bundit en enda kotiljongsbukett — *hur* ska' vi hinna?» Hon var idel eld och lågor, iförd en splitter ny ljusblå dräkt — fin och fraiche som en liten älfva.

Aina kastade en hastig blick på klockan. »Gå du ned och gör les honneurs — jag hinner nog med det här på en timme, och som du vet, saknar jag inte dansen... Gif mig ett förkläde bara, skall det snart vara gjordt,» och Aina tog resolut af sig handskarna, knöt om sig förklädet och grep raskt verket an.

»Åh, Aina, du är en krona,» och med en kyss försvann den luftiga uppenbarelsen.

Snart lågo där en hel rad af små vackra buketter. Under det fingrarna flögo, gjorde tankarna så ock... Ibland lyste ansiktet upp af ett leende, och hon hvilade händerna, medan ögonen sågo tankfulla ut i rymden. Hur mycket friskare och gladare han nu såg ut, — hur solbränd och manlig — hjärtat svällde inom henne af fröjd — visst klagade han ännu öfver, att det fattades honom stål och märg, men det var blott sällan numera. De sista dagarna hade han dock varit ombytlig till lynnet, ena stunden spelande glad, — den andra dyster och fåordig... Den här festen var han visst ej riktigt god på... Aina log... Den hade tagit för mycken tid i anspråk — —

Plötsligt stod Nils Stange midt framför henne med ett mörkt veck öfver pannan. Aina spratt till.

»Ja, kunde jag inte tro det —» utbrast han och sjönk ned i hvilstolen, »in i sista minuten sitter ni här och fäktar för den där tillställningen. Jag anade just något sådant, när jag inte såg er därnere.»

»Har *ni* varit därinne?» Aina höjde förvånad ögonbrynen. Hon hade hört honom upprepade gånger säga, att han ej ämnade sätta sin fot därinom för hettans och dansens skull.

»Tja, jag ville bara kasta en blick ditin — det kan ju ha sitt intresse, förstår ni —»

Det låg något så dystert, retligt öfver honom, att Aina drog djupt efter andan. Hon förstod honom ej i denna stund. Tankspridd ordnade hon blommorna, knöt mekaniskt af sig förklädet och sköt bort stolen.

»Det kan ha sitt intresse,» vidtog han efter en stunds tystnad, »för en dödskandidat att se på, hur de lefvande roa sig.»

Nu förstod hon honom och på samma gång också hvad det var som plågade honom. Det att *hon* skulle vara därinne, skämta och dansa, alla de andra likaså — han ensam utanför.

Det kom något moderligt lugnande öfver henne. Hon såg ned på honom som på ett barn, hvilket gråter bara för att få bli tröstadt:

»Åh, inte är ni någon dödskandidat, det är ingen, som tror det, — inte ni själf en gång —»

»Inte jag själf? Jo, den här sista tiden har jag känt, så tydligt, att jag är ler och aska och ingenting annat. — *En* minut är jag hoppfull och stark, en annan sammankrympt, eländig, full af tvifvel och misstro. Hvad skall det kallas, det?»

Han började gå af och an öfver den långa verandan, med händerna på ryggen och blicken undvikande Aina. Han kände ett oemotståndligt begär att göra sig sämre i hennes ögon, att skrämma henne — kunde hon då verkligen inte se, att han var olycklig, förtviflad, ensam i världen —?

»Åh — vet ni — det där att doktor Holm tror på mig — det betyder i verkligheten ingenting — det är bara för att uppehålla modet på mig. Nej, det var en god vän till mig — han dog härom året — och dagen innan sade doktorn till honom helt uppmuntrande: »i morgon ä' ni utom all fara —», men väl ute i tamburen hviskade han till mig: »hopplöst», med en skakning på hufvudet.

»Nej, det betyder ingenting, det hör snart sagdt till deras yrke —»

Han stannade och såg missmodigt utåt den stora fjärden.

Aina öppnade och slöt händerna mekaniskt. Det arbetade inom henne, men hon satt orörlig och blott lyssnade — —

»*Vet* ni, hvad som skulle kunna rädda mig?»

Han stod plötsligt tätt invid henne och såg ned på henne med sin djupa, svårmodiga blick.

»Jo, om det funnes någon, som verkligen trodde — som *vågade* något för sin tro — som sade mig: 'du misströstar, men det är blott därför att du står ensam, — se här, jag är färdig att dela ditt lif, jag vågar det, därför att jag tror på dig och din framtid —' — Då — men,» med en hastig öfvergång i svart, »hvad tjänar det till att tala om det, som inte finns, som aldrig kommer att finnas.»

Henneberg-Siden

— endast äkta, när det införskrifves direkt från mina fabriker —

svart, hvitt och **kulört** från **65 öre** till **kr. 16: 45** pr meter — slät randig, rutig, fasonerad, damast m. m. (cirka 240 olika kvalitéer och 2,000 olika färger, mönster m. m.).

Siden-Damast	fr 90 öre—16,45	Bal-Siden	fr. 65 öre—16,45
Siden Basttyger pr robe	» kr. 12,30—58,80	Siden-Grenadin	» 90 öre— 8,65
Siden-Foulard, tryckt,	» 85 öre— 3,85	Siden-Bengalin	» kr. 1,75—8,35

pr mtr. **Siden-Armûres, Monopols, Cristalliques, Moire antique, Duchesse, Princesse, Moscovite, Marcellines,** siden till **täcken** och **flaggor** m. m. **Porto- och tullfritt till hemmet.** Profver och katalog omgående. Dubbelt porto till Schweiz.

G. Hennebergs Siden-Fabrik, Zürich.
(K. & K. Hofleverantör.)

Han vände tvärt och gick nedåt verandan.

Aina satt där ej längre orörlig.

Blek och darrande lutade hon sig mot räcket, och då han under sin häftiga vandring upp och ned för andra gången närmade sig pelaren, rörde sig Ainas läppar till en hviskning, sakta, stilla: »*Jag* tror på er!»

Han famlade efter hennes händer, tryckte dem hårdt intill sig.

»*Ni tror* på mig?» upprepade han, sökande efter hennes mening.

»Ja, ja —»

»Af barmhärtighet? Af medlidande?»

»Nej, nej, inte af medlidande,» hon skakade energiskt på hufvudet — nu var den värsta ångesten öfver, nu såg hon allt så lugnt och jämnadt framför sig. Ett soligt leende drog öfver hennes läppar; han uppfångade det i skymningens matta dager, det fyllde honom med en intensiv känsla af lycka, men han upprepade blott, som vore han rädd att missförstå henne:

»*Ni* tror på mig —.»

»Ja, ja, men Ni vet sedan gammalt, att med tron följer också något annat, eller hur?» Nu talade hon som till ett barn, hvilket hon ville visa rätta vägen — »Med tron hänga ju samman hoppet och kärleken — det lärde ni er väl som liten —»

Han endast såg på henne, som ville han öfvertyga sig om, att det var verklighet, att han — Nils Stange — kunde väcka till lif all den ömhet, som strålade honom till mötes ur de mörkblåa ögonen tätt framför honom.

»Ni förstår,» fortsatte hon, alltjämt i samma stilla, ömma hviskning, »jag *tror* på er, jag *hoppas* på er, och jag — jag —»

»Ni *älskar* mig!» jublade han till.

»Ja, ja,» upprepade hon ånyo med samma ljusa öfvertygande leende.

Han drog ett djupt, befriande andetag: »Ah — så *lefver* jag då ändtligen, fullt och rikt som aldrig förr! — Och hör mig, älskade, då jag lofvar dig fast och troget: har du i denna stund skänkt mig dig själf, hela ditt unga lif, så vill jag ock gifva dig allt det bästa inom mig; — allt det, som legat gömdt och längtat efter klarhet, det skall du draga fram i ljuset, inför dig skall jag lägga ned det allt och säga: se här, det är ditt verk allenast!»

Han höll henne ut ifrån sig, med den inspirerade blicken fäst vid hennes, under det att han talade allvarligt som hade han aflagt en ed. Spänningen, hvari Aina befunnit sig hela kvällen, började ge vika, och hon kämpade förgäfves mot tårarna, som fyllde de djupa ögonen och sakta banade sig väg utför kinderna. Då löstes förtrollningen, hvari han varit bunden, och med en stormande åtbörd af lycka slöt han henne intill sig, medan han oafbrutet hviskade: »*Min — min* älskling!»

*

En timme senare trädde Aina blek och med ett stilla lugn in i den klart upplysta festsalen. Hon sökte göra sitt inträde så obemärkt som möjligt, men Nelly Holms lifliga ögon upptäckte henne genast, med en frågande blick höjde hon ögonbrynen, som ville hon säga: »hvar har du dröjt så länge?» Varligt banade Aina sig väg genom de dansande leden fram till sin väninna; där sjönk hon ned med en känsla af att här hörde hon verkligen i dag ej hemma. Hur betydelselöst allt detta prat och nojs, hur intetsägande och värdelösa alla dessa bugningar och artigheter föreföllo henne i jämnbredd med den lifsfråga, hon nyss stått inför!

Åh, hellre då kämpa något för sin kärlek och sedan vinna något helt, fullödigt, hellre våga och lida än matt och liknöjd taga emot af hvad som bjuds för godtköpspris!

(Forts.)

HYLIN & Cos
FABRIKSAKTIEBOLAG
KONGL. HOFLEVERANTÖR
UTSTÄLLNINGSTVÅLAR:
VIOL, HYACINTHE, HELIOTROPE, SYRÉN M. FL.
THEA-ROS-PARFYM M. FL.
prisbelönta vid 1897 års utställning med
GULDMEDALJ
Försäljes i våra butiker
8 Regeringsgatan — Vesterlånggatan 16
A. T. 64 69. A. T. 24 97.
samt hos alla finare Parfymhandlande i riket.

TILL VÅR ÄRADE LÄSEKRETS rikta vi en vördsam uppmaning att ihågkomma Idun med insändande af fotografier och teckningar, som kunna vara af intresse för vår illustrationsafdelning. Alla hafda kostnader ersätta vi naturligtvis tacksammast.

Hofjuvelerare
K. ANDERSON
1 Jakobstorg
STOCKHOLM

Tandläkare TOM von HALL.
— 15 Stureplan 15. —
Hvard. 10—2, 5—6. Helgd. 10—12.
Allm. Telefon 58 48.

C. E. Lagerström
Stockholm
Frejamagasinet
Sybehörs- och Modeaffär.
Specialitet:
Garneringsartiklar
till klädningar o. kappor.

Nestlé's Barnmjöl.
Bästa näringsmedel för barn.
30-årig framgång.
Säljes på alla apotek. Parti försäljning Instruktionsapoteket Nordstjernan. Prof gratis från HECTOR & C.o, Skeppsbron 18 Stockholm.

Högstedt & C:o
32 Regeringsgatan 32
— Stockholm —
Specialitet:
Bordeaux- & Bourgogne-viner
Billiga priser.

Örebro Kex
Bäst! ✱ Billigast!
Säljes hos herrar Speceri-, Delikatess- och Kaffehandlande.

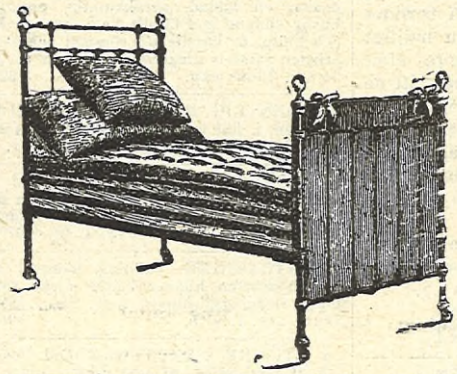
Järnsängar,
Sängkläder,
Täcken,
Sängöfverkast,
Filtar,
Afdelningsskärmar,
(Rullskärmar).
Alla sängkläder tillverkas af prima material omsorgsfullt å egen verkstad. — Priskuranter sändas franko på begäran.
Order å minst 25 kr., förutom Sängar och Sängkläder, hvarå order å minst 250 kr. levereras fritt vid närmaste järnvägs- eller ångbåtsstation.
K. M. Lundberg,
STOCKHOLM.

Handarbetets Vänner
Lärokurser i prydnadssöm och konstväfnad taga sin början första september. Elever emottagas och närmare underrättelser meddelas å föreningens byrå, Brunkebergstorg 18. (G. 87437)

JOH. LUNDSTRÖM & C:o
Stenkol, Cokes,
1:ma maskinkrossad Anthracit,
bästa bränsle för illuminationskaminer och värmeneccessärer.
Allm. tel. 22 88. Kontor: *22 Skeppsbron 22.* Rikstelefon 427.
Allm. tel. 60 19. Försäljning: *5 Strandvägen 5.* Rikstelefon 22 29.
Allm. tel. 61 98. Filial: *1 Parmmätaregatan 1.* Rikstelefon 20 12.

Gustaf Piehls Bryggeri-A.-B.
Stockholm 66 Götgatan 66 Stockholm
rekommenderar sina tillverkningar af:
Lager-Öl, Lagerdricka
Pilsner-Öl, Iskällare-Dricka
samt såsom specialitet:
Pilsner-Dricka
Allm. telef. 36 56. *Rikstel. 18.*
Prisbelönt i Lübeck 1895, Malmö 1896, Stockh. 1897.
Prisbelönt i Lübeck 1895, Malmö 1896, Stockh. 1897.

Enda äkta engelska
UNDERBALSAM,
pröfvad och godkänd af sundhetskollegium.
Denna balsam är: 1) **Ett oupphunnet verksamt botemedel mot alla sjukdomar i lungor och bröst, lindrar katarrh, stillar slem-afsöndring, lindrar den smärtsammaste hosta och botar till och med gamla lidanden.** 2) Verkar förträffligt vid alla halssjukdomar m. m. 3) Fördrifver grundligt hvarje feber. 4) Helar öfverraskande alla sjukdomar i lefvern, magen och tarmarne, i synnerhet magkramp, kolik och värk i underlifvet. 5) Borttager smärtorna och botar hämorrhoider. 6) Verkar lindrigt afförande och blodrenande, renar njuren, borttager hypokondri och melankoli och stärker aptiten och matsmältningen. 7) Tjänar förträffligt vid tandvärk, ihåliga tänder, skörbjugg i munnen och vid alla tand- och munsjukdomar och borttager uppstötningar och dålig lukt. 8) Är ett godt medel mot mask, binnikemask och vid epilepsi. 9) Tjänar såsom ett underbart utvärtes botemedel för alla sår, friska och gamla ärr, ros, hettblemmor, fistlar, vårtor, **brännsår**, förfrusna lemmar, klåda, utslag, spruckna, sträfva händer m. m. och förtager hufvudvärk, susning, reumatism, gikt, örvärk m. m. Detta medel bör, såsom första hjälp, icke saknas i någon familj, i synnerhet under influensa-,, kolera- eller andra epedemier. Ett enda prof öfvertygar bättre än någon kungörelse. Äkta är denna balsam endast, om hvarje flaska är tillsluten med en silfverkapsel, som bär min firmastämpel: **Adolf Thierry, Apotheke zum »Schutzengel in Pregrada»** och är försedd med ofvanstående gröna skyddsmärke. **Hvarest ej depôt finnes torde man beställa direkt under adress:** *Schutzengel-Apotheke des A. Thierry in Pregrada bei Rohitsch-Sauerbrunn, Österreich*, Franko hvarje poststation i Skandinavien kosta 12 små eller 6 dubbelflaskor kr. 8:—. Mindre sändas icke. Sändas mot efterkraf.
Kraft och verkan
af den äkta engelska under-salvan.
Med denna salva blef en 14 år gammal för obotlig ansedd benröta fullkomligt läkt, nyligen äfven ett 22-årigt svårt kräftartadt lidande. Engelsk undersalva är ett vid de svåraste, äfven gamla skador med det bästa resultat användt medel med utmärkt dragningskraft. Engelsk undersalva finner användning vid: ondt bröst hos barnsängskvinnor, stockning i mjölkflödet, förhårdnader i bröstet genom ros, vid allehanda gamla skador, öppna fötter eller ben, sår, eksem, svullna fötter, t. o. m. vid benröta, vid hugg-, stick-, skott-, snitt-, krossår; för utdragning af alla främmande ämnen, såsom: glas, träflisor, sand, hagel, törne m. m.; vid alla bulnader, växter, karbunklar, nybildningar, t. o. m. kräfta; mot fulslag, nagelbulnader, blåsor, onda fötter, **alla slags brännsår**, förfrusna lemmar, vid liggsår hos sjuka, svullnad i halsen, mot spikbölder, mot örspräng, vid hudlöshet hos barn m. m. m. m. **Ju äldre den engelska undersalvan blifver, desto bättre resultat!** I hvarje familj bör alltid finnas ett förråd af **detta enda hjälpmedel.** Mindre än 2 dosor sändes ej; försändes endast mot förutinbetalning af beloppet eller mot efterkraf. Kostar med postporto, fraktsedel och inpackning m. m. kr. 6:—.
Talrika attester till förfogande.
Jag varnar mot inköp af värdelösa förfalskningar och ber att noga iakttages att på hvarje degel måste ofvanstående skyddsmärke och firma »Schutzengel-Apotheke des A. Thierry in Pregrada» vara inbrändt.
Enda inköpsställe: **Schutzengel-Apotheke des A. Thierry in Pregrada bei Rohitsch-Sauerbrunn.**
Depôter å de flesta apotek.
Centraldepôt för Skandinavien: Fabriken Farma, Campagnestraed 34, Köpenhamn Ö.

Via postlinien SASSNITZ—TRELLEBORG
förmedlas den snabbaste förbindelsen till kontinenten medelst de stora, elegant och bekvämt inredda *hjulångarne Svea* och *Germania* samt propellerångarne *Rex* och *Imperator*. OBS.! Endast *en* tullbehandling! Vidare genom von Essen & Frick, Malmö, Kontinentkontoret, Trelleborg, och *Stockholms Resebureau*, Stockholm, genom hvilken senare biljetter för resor öfver hela världen tillhandahållas. Svenska rundresebiljetter utlämnas genast utan tillägg af provision.

Lars Monténs
Neutrala Kärntvål till ylletvätt och Oleintvål till linnetvätt användes lämpligast sålunda:
»½ kg. tvål kokas i 2 liter vatten; när tvålen är upplöst, tillsättes under omröring 20 à 25 liter ljumt vatten; i denna utspädda lösning neddoppas plaggen. Vid ylletvätt böra såväl lösningen som sköljvattnet hafva 36 à 38 grader.»
Finnas hos de flesta specerihandlare samt i mina butiker.
Silfvermedalj i Köpenhamn 1888. Guldmedalj i Stockholm 1897.
N:r 19 Stora Nygatan. — N:r 29 S:t Paulsgatan.

Köp alltid radiatorsmör!

Husmödrar!
Spara
är lösen för hvarje husmoder med en begränsad hushållspenning!
Huru göra en verkligt stor besparing? Jo, använden i Edra hushåll **Pellerins Margarin, Göteborg**, som är *bäst, drygast* och *billigast!*

Använd vid
Lackning af buteljer
Monténs Vaxlack
Finnes hos hrr specerihandlande.

KNEIPP Vattenkuranstalten
BORG. Begär prospekt. **NORRKÖPING**

Läs
'Den krönta Martyren'
Kejsarinnan Elisabets dystra lefnadssaga.
Andra häftet utkommet i bokhandeln à 1 kr. (S. T. A. 63200)

Aktiebolaget
Sundsvalls Handelsbank,
Gustaf Adolfs Torg n:r 14,
godtgör å sparkasseräkning ——— 5 %.
Å hvarje bok kan lyftas intill kr. 1,000 i månaden utan särskild uppsägning.

Sparkasseräkning
Räntegodtgörelse 5 proc.
I landsorten boende torde hänvända sig direkt till banken.
Aktiebolaget Stockholms Diskontobank
I Regeringsgatan 1.

Sydsvenska
Kredit-Aktie-Bolaget,
Stockholm, Fredsgatan 24.
(Fonder kr. 4,215,000)

Deposition	5 %
Kapitalräkning	5 %
Sparkasseräkning	5 %
Upp- & Afskrifning	3 %

FÖRVARINGSFACK
uthyras af
AKTIEBOLAGET STOCKHOLMS HANDELSBANK
8 Arsenalsgatan 8.

Bankaktiebolaget
Stockholm—Öfre Norrland,
Drottninggatan 6.
Hushållsräkning 5 %.
Kassafack till 15, 20, 25 kronor.

Medic. Rådgifvare för Skönhetsvård.
populärt-vetenskaplig lärobok för ***höjande och erhållande af ansiktets och kroppens skönhet*** af Med. Dokt. Bergmann, läkare. Pris ***1 Mark,*** erhålles i hvarje bokhandel eller direkt från Institut für Schönheitspflege ***Heinr. Simons, Berlin, Postdamer Platz 1 a*** mot ins. af Mark ***1:20*** äfven i frimärken. Prospekt gratis.

Sidentyger
till fabrikspriser franko och tullfritt

i svart, hvitt och kulört, till bal-, sällskaps- och promenadtoaletter i största urval. Sändas direkt till privatpersoner meter- och styckevis från 50 öre till 20 kr. pr meter.

E. Spinner & C:ie,
(förut J. Zürrers Sidenfabrik), Zürich, Schweiz.
Zürichs äldsta Siden-etablissement, grundl. 1825.
Rekvirera profver!

De, som sätta värde
på en angenäm bostad, böra för billigt pris tapetsera väggarne med enfärgadt tapetpapper. Profkarta med flera fina färgnyanser erhålles mot 10 öres porto hos CARL STENBERG, *Norrköping*. Rikstelefon. (299)

EN FRISK, verkligt rar, mörk gosse, 4 mån., frågar om en barnlös, barnkär god familj ville taga honom såsom eget barn mot en mindre summa penningar i ett för allt. Svar motses med stor tacksamhet märkt »S. M.», Hernösand p. r. (370)

FÖR DEM som ämna sig till Kneippbaden, Norrköping, erbjuder villa Goffin sina ljusa rum, med vackert läge alldeles intill Kneippvattenkuranstalten och restaurationen. Moderata priser. Rikst. 1139. Upplysningar lämnas af Fru Betty Goffin. (396)

EN BILDAD, SEXTONÅRIG, FRISK FLICKA
från residensstad i Norrland, önskar vistas 7 månader från den 1 okt. i Stockholm, frågar om någon Stockholmsflicka under denna tid vill byta hem med henne. Tillfälle finnes att genomgå seminarium och åttaklassigt elementarläroverk. Svar till »Officersfamilj», Iduns exp. (415)

Fotografi-Elev
emottages i medio af September. Ettårig kurs. Arvode 500 kr., som erlägges halfårsvis i förskott.
Hoffotografen C. Rosén, Drottningg. 10.

ETT MEDELÅLDERS FRUNTIMMER, anspråkslöst och med godt lynne, får plats på mindre herregård i Skåne den 24 oktober, att vara som hjälp åt en äldre fru. Hon bör förstå och kunna vid behof lägga hand vid matlagning, samt inte vara för fin att deltaga i husets förefallande göromål. Goda rekommendationer fordras. Svar och löneanspråk väntas under adress »Friherrinnan S.», Stubbarp, *Höganäs*. (397)

EN BILDAD FLICKA
får den 1 nästk. sept. plats på landet som lärarinna i bättre familj att undervisa en 9-årig flicka i vanliga skolämnen, språk, musik och handarbeten. Rum måste delas med eleven. Lön 100 kr. Svar till »Friherrinnan L.», Dannemora Grufvor, Dannemora. (G. 4153)

FÖR BILDAD, arbetsam och ordentlig flicka, som önskar öfva sig i husliga sysslor finnes plats nu genast i tjänstemansfamilj mot fritt vivre. Svar till »Som familjemedlem», Hudiksvall p. r. (391)

EN BILDAD FLICKA, språkkunnig och musikalisk, bosatt i Stockholm, erhåller strax plats å kontor. Afskrift af betyg m. m. inlämnas hos C. A. V. Lundholm, Hamngatan 28. (394)

KUNNIGT HUSHÅLLSBITRÄDE får utmärkt plats genom Norra Inackorderingsbyrån, Mäster Samuelsg. 62, Stockholm. Kl. 11—3. (401)

Sjuksköterskeplats.
För en *skolad sköterska af bildad klass* blifver om några månader plats vid *Kristinehamns hospital* såsom afdelningssköterska på kvinnliga länspaviljongen, hvilken mot slutet af året kommer att öppnas. Löneförmåner 300 kr., allt fritt samt 150 kr. i kostförbättringspengar. Sökes före 15 september hos *Öfverläkaren*. (G. 87503)

BARNKÄR,
enkel, anspråkslös flicka af bättre familj, erhåller till hösten plats uti officersfamilj på landet såsom barnfröken. Svar åtföljdt af rekommendationer och fotografi, jämte uppgift å ålder och löneanspråk torde snarast sändas till Fru E. Key Åberg, Åbonäs, *Trands*. (407)

BARNJUNGFRU,
frisk, van vid barn, ordentlig och pålitlig, samt ett godt lynne, helst kunnig i sömnad, får till 1 nov. plats på egendom i Östergötland för två barn, 4 år och en liten baby. Svar med fotografi och lönepretentioner samt betygsafskrifter till »Fru S.», Bankeberg. (414)

GUVERNANT önskas för att undervisa tvänne barn vid 10 och 14 års ålder. Den sökande bör vara kunnig i franska och tyska samt villig undervisa i musik. Svar angående lönevillkor torde lämnas till Portvakten, Karlaplan 2. (416)

FÖR EN BÄTTRE, anspråkslös flicka, kunnig i enklare matlagning och villig att gå frun tillhanda, finnes plats nu genast i Göteborg i en familj på tre personer. Svar till »Familjemedlem», Göteborg p. r. (412)

LEDIG PLATS FÖR HUSHÅLLERSKA.
Befattningen såsom **hushållerska vid Lunds hospital och asyl** kungöres härmed ledig att tillträdas den 1 nästk. november, hvadan sökande äga att **före den 18 nästk. september** å hospitalskontoret inlämna sina ansökningshandlingar. Till kännedom meddelas i öfrigt, **dels** att sökande bör vara i tillfälle att redan den 1 oktober inställa sig för att under månadens lopp vinna kännedom om de med tjänsten förenade göromålen, **dels** att vid platsens tillsättande endast den kan komma i åtanke, som kan förete intyg såväl om full kompetens, som och verklig förmåga att med ordning och omtanke handleda de olika, synnerligen omfattande bestyr, som äro med tjänsten förenade, **dels** att sökanden bör hafva en ålder af omkring 35 år och om möjligt iakttaga personlig inställelse eller öfversända fotografi, **dels ock** att de med tjänsten förenade aflöningsförmånerna utgöras af 500 kronor kontant årlig lön samt ålderstillägg jämte bostad med möbler och sängkläder, lyse, ved, tvätt och första klassens kost.
Vidare upplysningar kunna inhämtas å hospitalskontoret, som hålles öppet helgfria dagar kl. 10—2.
Lund den 18 augusti 1899.
HOSPITALSKONTORET.

Ledig plats för Bageriföreståndarska.
Befattningen såsom **bageriföreståndarska vid Lunds hospital och asyl** kungöres härmed ledig att tillträda den 1 nästk. oktober, hvadan hugade sökande äga att *före denna månads utgång* å hospitalskontoret inlämna sina ansökningshandlingar. Till kännedom meddelas i öfrigt, *dels* att vid platsens tillsättande endast den kan komma i åtanke, som företer intyg såväl om full kompetens som om verklig förmåga att leda ett *större* bageri, *dels* att sökanden bör hafva en ålder af mellan 35 och 40 år och om möjligt iakttaga personlig inställelse eller öfversända fotografi, *dels ock* att de med tjänsten förenade aflöningsförmånerna utgöras af 375 kr. kontant årlig lön samt ålderstillägg jämte bostad med möbler och sängkläder, lyse, ved, tvätt och kost.
Vidare upplysningar kunna inhämtas å hospitalskontoret, som hålles öppet helgfria dagar kl. 10—2.
Lund den 12 augusti 1899.
(S.T.M.41745) HOSPITALSKONTORET.

BONNE.
Till hösten finnes plats ledig för en enkel, pålitlig flicka, helst infödd tyska, med kunskap i svenska språket, som kan åtaga sig vården af två små barn. Svar med goda referenser, om möjligt med fotografi, jämte löneanspråk torde sändas till »Bonne 1899», Iduns exp. (349)

EN SNÄLL, proper och villig flicka erhåller instundande 24 okt. plats å lifligt bruk som ensamjungfru i familj bestående af två personer. Den sökande, som bör vara ytterst ordentlig samt helst kunnig i matlagning, torde sända betyg och rekommendationer till Ingeniör J. A. L., Wattholma Bruk, Wattholma. (348)

LÄRARINNA, som genomgått fullständigt läroverk, barnkär, kunnig uti musik, med vana att undervisa, önskas till 1 inst. september. Undervisningen gäller tvänne flickor om 13 och 9 år samt en gosse om 8 år. Svar jämte betyg, fotografi, löneanspråk och ålder sändas till fru Ingrid Lenneman, Riseberga, Fjugesta. (346)

EN 19-ÅRIG, BILDAD FLICKA,
som genomgått sjuklassigt elementarläroverk och därefter aflagt småskolelärarinneexamen, önskar lärarinneplats i skola eller familj för att undervisa nybörjare. Svar märkta »Anspråkslös» insändas till tidn. »Karlshamn» i Karlshamn. (G. A. M. 51235)

EN UNG FLICKA
önskar plats i ett bättre hem på landet där hon grundligt får lära sig hushållet. I utbyte härför vill hon lämna undervisning i diverse finare handarbeten (hon har genomgått Handarbetets Vänners skola i Stockholm) och, om så erfordras, kan jämväl någon kontant betalning pr månad erläggas. Hon sätter värde på att komma på ett ställe, där hon får röna ett vänligt bemötande samt bildadt och behagligt umgänge. Reflekterande torde snarast lämna svar i bref till »Ingeborg», adr. Svenska Telegrambyråns Annonsafdeln., Göteborg. (S. T. A. 08498)

EN 17 ÅRS FLICKA
af god familj önskar till hösten plats på landet (helst i prästfamilj) för att gå frun tillhanda med inomhus förefallande göromål samt för att vidare utbilda sig däri. Den sökande har små löneanspråk och fäster mera afseende vid att få anses såsom medlem af familjen. Svar emotses tacksamt af »Arbetsam 82», Iduns exp., Stockholm. (395)

MOT FRITT VIVRE
önskar en bildad, språkkunnig, praktisk, huslig dam af god familj plats som sällskap och hjälp, är kunnig uti sömnad och handarbeten samt matlagning. Svar till »Maria 34 år», Iduns exp. (392)

ORDENTLIG HUSA söker plats till hösten i fint hem. Vackra betyg finnas. Svar till »Lisen 21 år», Djursholm p. r.

HOS BÄTTRE, ÄLDRE FAMILJ
önskar ung bildad flicka få vara som dotter. Svar emotses tacksamt till »Trefnad», Eslöf p. r. (S. T. M. 41977)

I MATLAGNING, bakning, sömnad och handarbeten kunnig bättre flicka söker plats. Ordningsälskande, rask. Svar »Idog», Iduns exp. f. v. b. (400)

Å STÖRRE LANDTEGENDOM önskar 22-årig flicka af god familj plats att mot fritt vivre samt någon ersättning gå frun tillhanda. Svar t. »Wera», Igelstorp p. r.

UNG, ENKEL, undervisningsv. lärarinna önskar plats i fam. att underv. i vanl. skolämn., språk, fin. handarb. samt första grund. i musik. Svar till »Elsebet», Linköping p. r. (402)

UNG, ANSPRÅKSL. flicka önskar plats i fam. för att biträda med skrifgörom. el. också underv. i vanl. skoläm., musik o. fin. handarb. Svar till »Margit», Linköping p. r.

EN UNG, BARNKÄR, anspråkslös bättre flicka önskar den 1 november komma i någon treflig bättre familj, att mot fritt vivre gå frun tillhanda och vara behjälplig med handarbete, kunnig i linnesömnad. Hälst uppåt landet. Önskar anses som familjemedlem. Svar inom 14 dagar till »Skånska 1899», Landskrona p. r. (405)

UNG, DUGLIG FLICKA,
af god familj, önskar under någon tid vistas i treflig helst prästfamilj, där hon mot fritt vivre kan få hjälpa till med och komplettera sina kunskaper i inomhus förefallande göromål. Svar till »1:ste september», p. r. Venersborg. (339)

Ung, bildad Flicka
önskar i höst plats som lärarinna för mindre barn, eller, då vana vid kontorsgöromål innehafves, som hjälp vid skrifgöromål och korrespondens. Svar till *»1878»*, *Hid* p. r.

EN UNG, BÄTTRE FLICKA
önskar plats som barnfröken i finare familj. Den sökande önskar bli ansedd som medlem af familjen. Svar till »T. W.», Mörbylånga p. r. (386)

Ung, bildad flicka,
som genomgått Fröken H. Lundins slöjdkurs och Lenningska väfskolan i Norrköping, samt praktiserat 2 år som lärarinna i skola, önskar till hösten plats i god familj i stad eller på landet för att undervisa i alla sorters väfnader, glödritning, läderplastik och finare handarbeten. Härå reflekterande torde för närmare upplysningar vända sig till »L. R.», poste restante, Sandhem. (385)

EN 22-ÅRIG FLICKA önskar till hösten plats i ett bättre hus hälst att förestå samt laga maten i ej allt för stort hushåll. Hon har i tvänne år varit behjälplig i såväl större kök som kallskänk, samt önskar sig nu dylik plats i privat hus. Svar till Hildur Olson, Hotellet, Halsberg. (340)

EN BILD. FLICKA, som genomg. en kurs i Kindergarten, önskar en kompanj. för uppsättandet af en dylik skola eller o. som bitr. lärarinna plats i en sådan. Kunnig i slöjd samt alla öfriga finare handarbeten. Svar till »D.», Venersborg p. r. (369)

ETT ANSPRÅKSLÖST FRUNTIMMER af god familj önskar till hösten plats som värdinna hos äldre ungherre eller änkling. Goda rekommendationer kunna förefinnas. Vidare upplysningar genom korrespondens om så önskas. Svar inlämnas till Iduns expedition »H., Östermalm», Stockholm. (406)

UNG FLICKA, något undervisningsv., som genomg. 8-kl. lärov., önskar till hösten plats i god fam. att underv. i vanl. skolämn. samt språk. Sök. något kun. i musik. Små lönepr. Svar »D. P.», Gräddö Ask, *Rådmansö*.

EN 18-ÅRIG FLICKA,
musikalisk och kunnig i handarbeten, önskar plats i en bättre, troende familj för att gå frun tillhanda i alla förekommande göromål. Svar till »Ada», Östersunds Posten, Östersund. (G. 87473)

BARNKÄR, undervisningsvan småskolelärarinna önskar plats i familj. Van vid hushåll, sömnad och handarbeten. Svar till »Villig 24», Iduns exp. (410)

LÄRARINNA, som har goda afgångsbetyg från genomgånget 8-klassigt elementarläroverk, söker snarast plats. Svar till »Mia», Jönköping p. r. (404)

SOM SÄLLSKAP och hjälp söker barnkär ung flicka plats i aktad familj. Villig att resa. Svar önskas snarast möjligt till »Vasa», Tidningskontoret, Upplandsg. 36.

INACKORDERING
kan erhållas för tvänne unga flickor under innevarande höst i vackert belägen prästgård i Norra Värmland. Undervisning meddelas i musik, träslöjd, handarbeten och konstväfnader. Pris 50 kr. för månad. Svar till »E. H.», *Ekshärad*. (G. 87408)

PENSIONÄRER med undervisning till 4:e à 5:e klass mottagas i höst. Vidare genom korrespondens med C. Westerlund, adr. Fridhemsberg (Halland). (398)

ENGLISH HOME IN STOCKHOLM
just etablished in the most fashionable part of the town. Only few boarders received. Lanuguage and everything English Partic. & references *Främlingsbyrån*, Stockholm.

INACKORDERING
i Stockholm, Norrmalm eller Östermalm, önskar ung flicka ett tyst ensamt rum från 15 sept. i fin treflig familj. Svar med prisuppgift och läge sändes med snaraste till »A. W.», Hofva. 399)

EN BÄTTRE FLICKA kan erhålla god inackordering i mindre familj på landet. Om så önskas erhålles undervisning i handarbeten och väfning. Obs! moderat pris. Svar till »A.», Wentlinge p. r. (408)

EN UNG FLICKA, som studerat sång och musik, önskar inackordera sig i familj, där verkligt godt hem kan påräknas. Önskar själf möblera, hvarför möbler ej behöfver finnas. Svar till »H. D.», Tidningskont. 8 Observatorieg. (412)

UNGA DAMER erhålla billig inackordering i England. Undervisn. i vanl. pensionsämnen. Adress till 4 sept. Fröken Vahlbäck, Folkungag. 8 A, Stockh. (S.T.A.63370)

INACKORDERING för unga bildade flickor, med tillfälle att öfva sig i franska och engelska språkens talande och i matlagning, om så önskas. Adr. Fru M. Hüttling, 8 Karlaplan, Stockh. (S.T.A.63240)

Inackordering på landet
i en bildad. mindre familj, i frisk och naturskön trakt af Södermanland, kan från 1 okt. erhållas för ett bättre fruntimmer, helst änkefru. Svar till »A. & O.» under adress S. Gumælii Annonsbyrå, Stockholm.

Inackordering
önskas snarast af 3 unga damer med fast anställning. Svar till »Vintern 99», Iduns Byrå.

Helpension på landet.
I en på landet bosatt bildad familj, där husmodern är infödd schweitziska, upptagas några unga flickor att uppfostras tillsammans med tre egna döttrar i en ålder mellan 10 och 16 år. Utländsk guvernant. Tillfälle att dagligen tala lefvande språk. Goda lärarekrafter äfven för de svenska ämnena. Samvetsgrann konfirmationsundervisning vinter eller sommar. Vårdad uppfostran på kristlig grundval. Referenser: professorskan M. Ribbing, Lund. Professor H. Winberg, Alnarp. Kyrkoherden A. Holm, Svalöf. Vidare upplysningar genom *Fru Hélène Welinder, Svalöf*. (336)